

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๙

ตำรวจตีคนรัก

บรรดาตำรวจทั้งหลายก็เทียบเหมือนกับลูกกับหลาน หลวงตาก็อายุมากแล้ว
เทียบเป็นเหมือนพ่อตาได้บ้างแล้วหรือได้เต็มที่ วันนี้บรรดาลูกหลานทั้งหลายมาเยี่ยม
วัดเยี่ยมวา ตาก็ได้เห็น หูก็ได้ยิน ใจก็ได้นำไปคิดในสิ่งที่เป็นสิริมงคล อันไหนที่ไม่เป็น
สิริมงคลเราก็ตัดออก ๆ แต่ส่วนมากการเข้าวัดหาสถานที่ที่ท่านตั้งใจประพฤติปฏิบัติ
อรรถธรรมจริง ๆ แล้ว มักจะได้ความเป็นสิริมงคลฝังไว้ในดวงใจระลึกไว้ได้นานไม่
ลืมอย่างง่าย ๆ ดังที่ในตำราพุทธศาสนาท่านได้แสดงไว้ว่าบรรดาประชาชนที่ยังไม่เคย
กับศาสนา เพราะศาสนาก็มีมากต่อมากเช่นเดียวกับทุกวันนี้แหละ ไม่ทราบศาสนา
อะไรต่ออะไร ใครก็เสกสรรปั้นยอว่าศาสนาของเราดี ๆ ดีไม่ดีก็ทะเลาะเบาะแว้งถึงการ
รบราฆ่าฟันกันก็ยังมีที่เกี่ยวกับศาสนา ในครั้งพุทธกาลก็มีมากเช่นเดียวกันนี้แหละก็เลย
ไม่ทราบศาสนาอะไรดีศาสนาอะไรดีศาสนาอะไรดี

แต่นี้เราไม่พูดไปมากละเรื่องศาสนาที่มีมากนี้ เราพูดเฉพาะสิ่งที่เป็นสิริมงคลใน
ครั้งพุทธกาลส่วนมากเวลาคนเข้าไปสำนักพระพุทธเจ้า เข้าไปสำนักของพระสงฆ์สาวก
ท่านแล้วมักจะได้ความเป็นสิริมงคลออกมา คนที่เคยชั่วกลายเป็นคนดีมีมากมายใน
ครั้งนั้น ในครั้งนี้เราก็เชื่ออย่างนั้นเหมือนกัน ว่าคนเราเกิดมาไม่ได้เกิดมากับของดี
ของดีโดยถ่ายเดียว ย่อมเกิดมาลำบากกับสิ่งชั่วทั้งหลาย ส่วนมากมักจะชั่วมากกว่า
ดี เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้เป็นคนดีมาตั้งแต่อ่อนแต่ออกนั้นจึงเป็นของหาได้ยาก ต้อง
มาเสาะแสวงหาภายหลัง ต่อเมื่อหู ตา จมูก ลิ้น กาย ได้สัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งทั้งหลาย
พอที่จะนำมาเป็นประโยชน์ด้วยการเห็นการได้ยินบ้างแล้วนั้นแหละถึงจะเป็นประโยชน์
แก่ผู้ได้เห็นได้ยินได้ฟัง นี่ละเรื่องครั้งพุทธกาลกับครั้งนี้ก็แน่ใจว่าไม่ผิดกัน

การก้าวเข้าสู่วัดก็หวังเป็นสิริมงคลดังที่พูดตะกี้ในครั้งพุทธกาลบางคณะไปตั้ง
๓๐-๔๐-๕๐-๖๐ ก็มี ไปเที่ยวเตร็ดเตร่ร่อนสนุกสนาน เกะกันเป็นฝูง ๆ เป็นพวก ๆ
ตัวผู้ตัวเมีย ถ้าภาษามนุษย์แล้วเราเรียกว่าผู้หญิงผู้ชาย ถ้าภาษาสัตว์ก็เรียกว่าตัวผู้ตัว
เมีย เกะกันอีกทีก็ครึกโครม นั่นก็คือไปด้วยความเพลิดเพลิน ความเพลิดเพลินมีมาก
มักจะลืมตัวคนเรา และส่วนมากมักจะทำความชั่วมากกว่าการทำความดี

ทีนี้เมื่อก้าวเข้าไปสู่สำนักของพระพุทธเจ้าแล้ว พอตาได้เห็นเข้าสะดุดตทั้งหมดทั้ง
ชาย พอได้ยินอรรถธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงขึ้นให้ฟังเท่านั้น หูก็ตื่นตาก็ตื่นใจ
สว่างขึ้นมา สิ่งที่เคยเป็นมาตั้งแต่ก่อนเพราะความไม่รู้ เกิดมาก็เกิดมากับพ่อกับแม่ก็

เป็นเรื่องอันเดียวกันนี้พาให้เกิด จึงไม่รู้ภาษาภาษาอะไร เพิ่งจะมาได้ยินได้ฟังเสียงอรรถ
เสียงธรรมขึ้นในวันนี้อย่างนั้น ก็เกิดความสนใจขึ้นมาแล้วก็พยายามละชั่วทำดี ผู้ที่ได้
อย่างรวดเร็วก็มี ผู้ที่ได้อย่างช้าก็มี แต่ได้เป็นลำดับลำดับ นี่ขอสรุปความเอาเลยว่า บาง
ท่านได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์บุคคลทั้ง ๆ ที่ยังเป็นฆราวาสอยู่ก็มี และมีเป็นจำนวนมาก
โดยลำดับลำดับ จากนั้นก็ได้สละตนออกบวชจนกลายเป็น สรรณัง คัจฉามิ ของพวกเรา
ในตำรามิว้อย่างนั้น ได้อ่านได้เห็นมาแล้วจึงได้นำมาพูดให้ลูกหลานบ้านเมืองของเรา
ทั้งหลายได้ทราบได้ถือเป็นคนดีตัวอย่าง

อันนี้เราไม่ใช่เป็นคนประเภทนั้น ไม่ใช่เป็นคนโกโรโกโส ได้ตั้งใจมุ่งมาหาอรรถ
หาธรรมแล้ว เราก็แน่ใจว่าจะเป็นผลเป็นประโยชน์แก่ลูกหลานทั้งหลาย การเข้าสู่วัดอัน
เป็นสถานที่ที่ท่านบำเพ็ญ และท่านตั้งใจบำเพ็ญด้วย ตาของเราก็จะเป็นมงคล มองเห็น
พระก็น่าเคารพเลื่อมใส เพราะเหตุใด เพราะพระมีระเบียบ ถ้าพระเราได้ดำเนินตาม
ระเบียบกฎข้อบังคับของพระพุทธเจ้าผู้เป็นองค์ประเสริฐในทางพระทัย ระบายออกทาง
มารยาทเป็นของประเสริฐตาม ๆ กันแล้ว บรรดาลูกศิษย์ที่มีครูแล้วย่อมจะเป็นลูกศิษย์
ที่ดี เช่น พระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้า เวลาเราก้าวเข้าไปสู่สำนักของท่านซึ่งล้วนแล้ว
แต่เป็นสำนักที่ท่านตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติคุณงามความดี และส่วนมากสถานที่
เช่นนั้นมักจะเป็นสถานที่ทรงมรรคทรงผล ถ้าเป็นตลาดก็เป็นตลาดสด ๆ ร้อน ๆ หา
เลือกได้ทุกอย่างทุกอย่างบรรดาสินค้าในตลาดนั้น นี่ก็เรื่องของคุณงามความดีทั้งหลายตั้ง
แต่พื้น ๆ ขึ้นไปจนกระทั่งมรรคผลนิพพานก็ย่อมจะหาได้ในสำนักหรือสถานที่ที่ท่านผู้
บำเพ็ญด้วยความตั้งอกตั้งใจ และเป็นผู้ทรงมรรคผลอยู่แล้ว เราก็พลอยเป็นสิริมงคล

ในศัพท์บาลีท่านกล่าวไว้เป็นเครื่องสนับสนุนว่า สมณานัญจ ทัสสนัง เอตัมมัง
คลมุตตมัง เราก้าวเข้าไปสู่สถานที่เช่นนั้น ย่อมได้เห็นสมณะผู้ทรงไว้ซึ่งกายวาจาใจอัน
สะอาดสะอาด กายวาจาสงบใจสงบจากกิเลสอาสวะทั้งหลาย มีอยู่ไม่น้อยในสำนักเช่น
นั้น เพราะเป็นสำนักตั้งหน้าตั้งตาฆ่ากิเลส ไม่ใช่สำนักตั้งหน้าตั้งตาส่งเสริมกิเลสขึ้นมา
เหยียบย่ำทำลายตนและผู้อื่นให้แสงหูแสงตา เบื่อทางใจ เห็นพระไม่อยากดู มองดู
พระแล้วเกิดความเก้อ ๆ เขิน ๆ เกิดความเสนียดจัญไรขึ้นในใจ ทั้ง ๆ ที่พระก็นับถือ
มาตั้งแต่พ่อแม่ปู่ย่าตายาย แต่เวลาไปเจอพระเทวทัตประเภทนั้นเข้าไปภายในจิตใจ
แล้ว เลยฝังใจเป็นยาพิษขึ้นมา บางคนถึงกับไม่อยากจะเข้าใกล้พระ ไม่เข้าใกล้วัดใกล้
วาก็มีจำนวนมาก

นี่พูดเป็นแง่ทั้งได้ทั้งเสียทั้งดีทั้งชั่วให้บรรดาลูกหลานพี่น้องทั้งหลายได้ทราบได้
คิดได้อ่านเอาไว้ ว่าสิ่งเหล่านี้มีอยู่ทั่วไป แต่ส่วนมากสำหรับสถานที่ที่ท่านบำเพ็ญด้วย
อรรถด้วยธรรมจริง ๆ ตั้งหน้าตั้งตาต่ออรรถต่อธรรมจริง ๆ มักจะเป็นสถานที่ที่เป็น

มงคล เราก็ได้เห็นว่ามี สมณัญญุท ทัสสนัง ได้เห็นสมณะเป็นผู้สงบกายวาจาใจแล้ว เอ ตัมมังคฺลมุตตมํ นี้ถือเป็นมงคลอันสูงสุด สมณะท่านกล่าวไว้มี ๔ ประเภทแยกออกว่า สมณะที่ ๑ คือพระโสดา สมณะที่ ๒ คือพระสกิทาคา นี้ล้วนแล้วแต่เป็นอริยบุคคล สมณะที่ ๓ ได้แก่พระอนาคามี สมณะที่ ๔ ได้แก่พระอรหันต์บุคคล

พระเหล่านั้นซึ่งเป็นผู้ตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติตามหลักศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นทางเพื่อก้าวเข้าสู่มรรคผลนิพพานอยู่แล้ว ย่อมจะได้ทรงซึ่งมรรคผลนิพพาน ย่อมจะได้เจอได้เห็นอริยธรรม ๔ ชั้น ขึ้นขึ้นใดก็ตามตั้งแต่พระโสดา สกิทาคาขึ้นไป จนกระทั่งถึงอรหันต์ ท่านเหล่านี้จะต้องได้ทรงโดยไม่ต้องสงสัย ในความรู้สึกของเราชาวพุทธย่อมจะเป็นเช่นนั้นด้วยกัน ถ้าไม่ถูกกิเลสเอาไปเหยียบย่ำทำลายความจริงทิ้งเสียหมด เหลือไว้แต่ความจอมปลอมว่ามรรคผลนิพพานไม่มีเท่านั้น

เพราะศาสนธรรมนี้เป็นศาสนาหรือเป็นตลาดทรงไว้ซึ่งมรรคผลนิพพานสำหรับประชาชนชาวพุทธทั้ง จะได้เข้าไปชมได้ประพฤติปฏิบัติ เมื่อเป็นเช่นนั้นก้าวเข้าไปเห็นวัดเห็นพระก็เกิดความเชื่อความเลื่อมใส เพราะกิริยามารยาทสวยงาม เนื่องจากพระมีภูมิระเบียบจากหลักธรรมหลักวินัยของพระพุทธเจ้า ซึ่งวางไว้แล้วด้วยความถูกต้องดีงาม ที่เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทั้งด้านธรรมะทั้งด้านพระวินัย ตลอดถึงทางเข้าสู่มรรคผลนิพพาน ไม่มีทางปลีกทางแฉะตรงแนวต่อความดีทั้งหลาย

เราทั้งหลายก็เป็นลูกชาวพุทธ วันนี้ได้มาเห็นพระ ที่แรกก็เห็นพระนุ่งผ้าเหลือง ท่านประพฤติปฏิบัติกายวาจาของท่านเรียบร้อยก็เป็นมงคลอันหนึ่ง ส่วนท่านจะทรงมรรคทรงผลขนาดใด ดังที่กล่าวมาตะกั๊นนี้ว่า พระโสดา สกิทา อนาคา อรหันต์ นั้นสำหรับหลวงตาไม่จำเป็นจะต้องยืนยัน เพราะธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นเครื่องยืนยันอยู่แล้วว่า สุปฏิปันโน ผู้ปฏิบัติดี อสุปฏิปันโน ปฏิบัติตรงแนวต่ออรรถต่อธรรม ไม่เถลไถลไปทางโลกามิสลามสักการะให้ฆ่าพระที่โง่เขลาตายไปเสีย ญายปฏิปันโน เป็นผู้ปฏิบัติเพื่อความรู้อย่างเห็นจริงในธรรมทั้งหลาย สามจีปฏิปันโน เป็นผู้ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม เจ้าของก็พึงใจในเจ้าของ เย็นอกเย็นใจ คนอื่นเห็นก็น่ากราบไหว้บูชา

นี่ละพระที่ตั้งใจปฏิบัติแบบนี้ยังมีอยู่ในสถานที่ใด สถานที่นั้นแล พระเช่นนั้นแลจะเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งมรรคซึ่งผลทั้ง ๔ ประเภทนี้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมดโดยไม่ต้องสงสัย เพราะศาสนธรรมของพระพุทธเจ้านั้นประกาศยืนยันไว้แล้วว่าเป็นศาสนธรรมเพื่อมรรคผลนิพพานเท่านั้น ไม่ใช่เพื่อนรกอเวจีที่ไหน ในบรรดาผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามธรรมแล้วจะไปตกนรกไม่เคยมีในพุทธศาสนาเรา นี้ และไม่เคยมีในศาสนาของพระพุทธเจ้าองค์ใด ทั้งยังจะไม่มีต่อไปอีกตลอดกัปตลอดกัลป์ จะมีแต่ความเป็นสิริมงคล

สำหรับผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบดังที่กล่าวมาแล้วนี้เท่านั้น จะเป็นผู้ทรงมรรคทรงผลทรง
สวรรค์นิพพาน

ด้วยเหตุนี้ท่านทั้งหลายเข้ามาสู่วัดนี้ ตาก็ได้เป็นมงคล ดูสถานที่วิเวกสงบ
สำหรับประกอบความ پاکเพียรของพระ พระมาอยู่สถานที่นี้ทั่วประเทศไทย มีทุกภาค
ปริญญาตรี โทก็มี เอกก็มี และนายพันนายพลมาบวชอยู่นี้ก็มี มีเฉพาะแต่หลวงตาบัว
องค์เดียวเท่านั้น นอกนั้นท่านมีชั้นมีภูมิหมด แต่ก็อย่าประมาทนะ เราก็เป็นชั้นภูมิ
หลวงตาบัวเหมือนกัน เพราะเหตุไร นี้จะนำนิทานย่อ ๆ มาเล่าให้บรรดาลูกหลานทั้ง
หลายฟัง เขาเขียนจดหมายมา เราบอกสถานที่เลยว่า นนทบุรี ผู้หญิงคนหนึ่งเขาเขียน
จดหมายมาหาหลวงตาบัวนี้แหละ เขาขอประทานโทษ โอ๊ย พุดไฟเราะเพราะพริ้ง
เหมือนเขาไม่ใช่เป็น ป.๔ นะ เขียนจดหมายนั้นไฟเราะเพราะพริ้งมากมาถึงเรา แล้วขอ
ประทานโทษโปรดเมตตาอะไรทำนองนั้นแหละ เขาบอกว่าเขาไม่เคยเขียนจดหมายถึง
พระเลยตั้งแต่วันเกิดมาว้างั้น เพิ่งจะเขียนในฉบับนี้ฉบับเดียวเท่านั้น นี้ได้ส่งมาถึงท่าน
กลัวว่าคำพูดคำจาอะไรจะไม่ถูกกาลเทศะ เพราะดิฉันนี้เรียนจบเพียงแค่ ป.๔ เท่านั้น นี้
เขาสารภาพตัวของเขามานะ

เราก็ตอบไปบอกว่า เราได้ให้อภัยคุณแล้วตั้งแต่คุณยังไม่ได้เขียนจดหมาย
เพราะหลวงตาบัวเรียนสอบได้เพียงแค่ ป.๓ เท่านั้น เราก็บอก นี้ละที่ว่า ป.๓ มีหลวง
ตาบัวองค์เดียวอยู่ในวัดนี้ นี้เราพูดสนุก ๆ นะ ส่วนที่จะเรียนอะไรต่ออะไรนั้นเราไม่เอา
มาพูดอันนี้นะ เราพูดเฉพาะ ป.๓ สมัยแต่ก่อนไม่มี ป.๔ หลังจากนั้นเราจะเรียนอะไร
ๆ เราไม่ต้องวิจารณ์ไปละ เอาแค่หลวงตาบัวนี้เหมาะแล้ว

พระมาอยู่ที่นี้ท่านมาเพื่ออะไร ท่านมาเพื่อประพฤติปฏิบัติศึกษาปรารภจากครู
บาอาจารย์จริง ๆ มีทุกภาคหมด เมืองไทยเรา นี้ ดูภาคกลางจะมากกว่าเพื่อนที่นี้ ภาค
อื่น ๆ ก็มีหมดทุกภาคเลยละ มาศึกษาปรารภตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติจริง ๆ เราก็
ได้อุตสาหะพยายามสั่งสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มสติกำลังความสามารถ อีกประการ
หนึ่งที่ว่าโรคของเรากำเริบ ๆ ทางหัวใจนี้ เราก็ยังมีความแน่ใจอยู่ว่า คงเกี่ยวกับเรื่อง
การแนะนำสั่งสอนนี้เองเป็นสำคัญอันหนึ่ง เพราะการสั่งสอนพระยอมใช้กำลังวังชาสู้
เสียงดัง เน้นหนัก เผ็ดร้อนมากกว่าการสอนใคร ๆ ในบรรดาประชาชนและพระเณรทั้ง
หลาย เพราะเหตุไร

เพราะพระที่มาสวดป่าบ้านตาดนี้ ส่วนมากมีแต่พระกรรมฐานตั้งหน้าตั้งตา
ประพฤติปฏิบัติ ถ้าเราจะเทียบแล้วก็เหมือนกับทหารที่เข้าสู่แนวรบแล้ว การยื่น
ศาสตราอาวุธหรืออุบายวิธีการต่าง ๆ ให้ทหารที่เข้าสู่แนวรบ ย่อมจะยื่นแต่สิ่งสำคัญ ๆ
อาวุธก็เป็นอาวุธที่ทันสมัย อุบายก็เป็นอุบายที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ที่จะได้ชัยชนะมาสู่

บ้านเมือง อันนี้ก็เหมือนกัน ธรรมะอุบายต่าง ๆ ที่จะแสดงให้เห็นบรรดาพระทั้งหลายที่มา จากที่ต่าง ๆ เข้ามาสู่สถานที่นี้ได้ยินได้ฟังก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น การพูด การเทศนาว่าการต่าง ๆ ตลอดถึงสัมเสียดโวหารสำนวนต่าง ๆ จึงมีแต่ความเผ็ดร้อน ไปตาม ๆ กันหมด เพื่อให้ทันกับเหตุการณ์คือกิเลสที่แหลมคมมาก ฉลาดเฉลียวมากที่ เดียว เราไม่ค่อยจะทันมัน ต้องอาศัยอุบายธรรมะเท่านั้นเป็นเครื่องปราบ

ในข้อนี้ก็คิดว่าบรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายก็จะมี สิ่งที่มีมันเร็วกว่าเราคืออะไร คือความอยาก สิ่งที่เราจะคัดค้านต้านทานมัน ๑) มีก็ไม่เอามาใช้ ๒) ไม่สนใจที่จะนำมา ใช้ให้ต้านทานความอยากทั้งหลายเหล่านั้น ซึ่งมีอยู่ในตัวของเรานี้แหละและกลับมา เป็นข้าศึกต่อตัวของเรา คือความอยากอะไร ตาก็อยากเห็น เป็นยังไงตาอยากเห็น ไม่ใช่ อยากเห็นเพื่ออยากเป็นเศรษฐีนะ แต่อยากเห็นเพื่อความลุ่มจมโดยที่เจตนาไม่มีมันก็เป็น ตานี่อยากจะเห็นแต่ของสวย ๆ งาม ๆ ไซ้ใหม่ละ ถ้าสมมุติว่าเป็นผู้ชายก็อยาก เห็นผู้หญิงนั้นแหละ ถ้าเป็นผู้หญิงก็อยากเห็นผู้ชายนั้นแหละ เห็นแล้วเป็นยังไง จะเป็น เศรษฐีได้ด้วยการเห็นกันนี้ใหม่ ไม่เป็น หลวงตาบัวไม่เคยมีลูกมีเมียอย่าให้แปลไปมาก นึก เดี่ยวจะเป็นเอาอ้อยไปขายสวน หูกก็เหมือนกัน อยากฟังแต่เสียงไพเราะเพราะเพราะพริ้ง เสียงใครก็ไม่อยากฟัง อยากฟังแต่เสียงผู้หญิง ถ้าเป็นผู้ชาย ตำรวจก็เป็นผู้ชายก็ต้องมี ความอยากเหมือนกันไซ้ใหม่ละ ในข้อนี้ถ้าหากว่าหลวงตาบัวพูดผิดต้องขออภัยด้วยนะ เข้าใจว่าตาหูตำรวจนั้นแหละยังตัวสำคัญมาก ดีไม่ดีตำรวจตัวเกร็งก็อาจจะมี แต่เราไม่ ได้หมายถึงเมืองอุดรฯ นะ เราหมายถึงเมืองอื่น ๆ ที่เราเคยผ่านมาแล้วโน้น เพราะ ฉะนั้นจึงได้ว่าความอยากนี้เป็นภัย

นี่แสดงให้เห็นพี่น้องลูกหลานทั้งหลายทราบตามหลักความจริงนะ คือไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามคนนั้นคนนี้ เราเอาความจริงมาพูดเพื่อจะมีทางหลบหลีกปลีกแหวะในสิ่งที่ ไม่ดีทั้งหลายเหล่านี้ ด้วยอุบายที่ครูบาอาจารย์แนะนำสั่งสอน และเราจะได้เสาะแสวงหาความดีที่ท่านสอนอีกเหมือนกัน นำไปเป็นประโยชน์เป็นสิริมงคลแก่เรา สิ่งเหล่านี้ ทำไม่ถึงชั่วได้ อยู่เฉย ๆ มันไม่ชั่ว มันต้องออกจากความอยากเป็นของสำคัญ ตาอยาก เห็น เมื่ออยากเห็นแล้วความอยากเห็นนี้แตกแขนงออกไป ส่วนมากมักจะเป็นฝ่ายเสีย คือเราไม่รู้สักประมาณ ไม่มีสิ่งหักห้ามความอยากนี้ ถ้ารถก็ยังมีเบรก แต่ไม่ค่อยจะเหยียบเบรก มักจะเหยียบแต่คันเร่ง ทางคดทางโค้งมีชุมชนคนมากเพียงไร มีทางสี่แยกห้าแยกมากเท่าไร ยิ่งเหยียบคันเร่งมากเข้าไป นั่นแหละจะชนคน เป็นอันตราย รถเราทั้ง ๆ ที่มีเบรกรักก็เป็นอันตรายได้เพราะเราไม่เหยียบเบรก แต่มักจะเหยียบคันเร่งด้วยความประมาทเสียมากกว่า คนเราจึงเสียไปด้วยเหตุนี้

เรื่องความอยากของเรา ก็เหมือนกัน ความอยากนี้ก็เหมือนกับเหยียบคันเร่งเข้าไปในชุมชนใหม่ล่ะ มันอยาก ๆ อะไรก็ตาม มีแต่อยากตะพึดตะพือ อยากตะไปเลย ไม่คำนึงถึงความอยากนี้เสียหายหรือไม่เสียหาย ไม่เหยียบเบรกห้ามล้อบ้างเพื่อพิจารณาเสียก่อนแล้วค่อยทำลงไป ค่อยปล่อยไปตามความอยากพอสมควร ไม่ปล่อยให้เกินเนื้อเกินตัว

ไอ้เรื่องความอยาก คนเราไม่ใช่คนตายต้องอยากด้วยกัน แต่อยากให้มีขอบเขตให้มีประมาณ อยากดูก็ให้ดูพอหอมปากหอมคอ ฟังก็ให้ฟังพอหอมปากหอมคอ อย่าให้ถึงเลยเถิดเตลิดเปิดเปิงจนกระทั่งถึงเจ้าของก็เสียเมียก็ดู เข้ากันไม่ได้ ทำไม่ถึงว่าเมียก็ดู เข้ากันไม่ได้นี่เป็นอะไร ก็ไปเห็นอิหนูข้างถนนเข้าไปนั่นซีเลยลืมเมียเจ้าของ นั่นแหละกลับมาอย่างน้อยหน้าแข้งแตก มากกว่านั้นแตกกระจัดกระจายกันไป นี่เพราะความอยากไม่รู้จักประมาณ ให้ลูกหลานทั้งหลายพิจารณาระมัดระวังเอาไว้ละ

ความอยากประเภทนี้อ่าไปอยาก ห้ามทันที เหยียบเบรกห้ามล้อ ว่าความอยากนี้ไม่เป็นมงคล จะเป็นความเสียหายแก่เราทั้งครอบครัวเหย้าเรือนของเรา ลูกเต้าหลานเหลนเกิดทะเลาะเบาะแว้ง พ่อกับแม่ทะเลาะกันเท่านั้น ลูกหน้าซัดไปหมด เข้ากับใครก็ไม่ได้ เป็นปมด้อยอันหนึ่งประจำเด็ก เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง กลับมาบ้านก็มาเห็นพ่อกับแม่ทะเลาะกัน เรื่องพ่ออิหนูแม่อิหนูนอกบ้าน แน่เสียทุกสิ่งทุกอย่างฟังอะไรก็ฟังแต่สู้เพลงวิดีโอเอนี่ไม่ได้อีกแหละ เหล่านี้ก็จะเสียอีกให้พากันระมัดระวังให้มากนะ มีไหมวิดีโอเอนี่เมืองอุดรฯ เรายี่ หรือมีแต่ทางกรุงเทพฯ นั่นหลวงตาบัวไม่ค่อยได้เข้าเมืองอุดรฯ ไม่ค่อยจะรู้เรื่องอะไรนักละ ทางแถวนี้มีหรือเปล่าก็ไม่รู้ ถ้ามีให้ลูกหลานระวังกันนะนี่อันหนึ่ง

จุมูกก็ไม่อยากดมกลิ่นไหนละ ถ้าเป็นผู้ชายอยากดมแต่กลิ่นผู้หญิงไม่ไปดมที่อื่น หอมหวานชวนดมเท่าไรก็ตามไม่ดมแหละ ชอบจะไปดมกลิ่นผู้หญิงนั่นละ จุมูกลิ้นกายรสชาติสู้รสชาติผู้หญิงไม่ได้ กลับตรงกันข้าม ผู้หญิงกับผู้ชายก็เหมือนกัน พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้จะนำมาให้ลูกหลานทั้งหลายฟังนะ นี่อุบายท่านสอนพระ แต่ที่นี้พระก็มาจากคน เราท่านทั้งหลายก็คนเหมือนกัน มีทางได้ทางเสียเหมือนกัน จึงควรจะได้รับอุบายต่าง ๆ ได้ นี่ท่านสอนพระนะ สอนพระผู้ปฏิบัติ พระองค์เองเป็นผู้สอนประธานพระโอวาทด้วยพระโอษฐ์คือปากของพระองค์เองว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เวลาท่านเข้าสู่แวนรบจะฆ่ากิเลส นี่ท่านสอนในวงใน แต่หลวงตาบัวนี่จะเป็นคนปากเปราะสักหน่อย เลยเอาออกมาวงนอก อาจจะมีผิดไปบ้างนะ แต่เราหวังประโยชน์ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้นำไปคิด ในสิ่งที่ว่าอะไรที่เด่นกว่าเพื่อนในโลกนี้ นั่นละเพื่อให้ได้รู้ซึ้งว่านี่จึงได้นำออกมา

โดยใจความว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราตถาคตนี้เกิดมานานแสนนานแล้วจนกระทั่งได้เป็นศาสดาของโลก เราไม่เคยเห็นรูปใด ฟังซิ จะสวยงามน่าดูน่าชมยิ่งกว่ารูปผู้หญิง และไม่มีเสียงใดที่จะไพเราะเพราะพริ้งตัดเข้าไปในหัวตบยิ่งกว่าเสียงผู้หญิง แต่ผู้หญิงอย่ามาฟังนะ เราเทศน์ให้ตำรวจฟังต่างหาก จึงอย่าเพิ่งมายุ่ง กลิ่น รส เครื่องสัมผัส ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีอะไรเกินหญิงนะ ภิกษุทั้งหลายให้ระมัดระวังให้มากที่สุด ภัยก็มีมาก คุณก็มีมากอยู่กับผู้หญิง ที่นี่ตรงกันข้าม ท่านสอนภิกษุณี เอาแบบเดียวกัน ดูก่อนภิกษุณีทั้งหลาย ไม่มีเสียงใดจะยิ่งกว่าเสียงบุรุษนะ เราตถาคตเกิดมาในโลกนี้นานแสนนานแล้ว ยังไม่เคยเห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เขาว่าลือว่าเลิศเลอ ๆ แต่ไม่ได้เลิศเลอถึงกับตัดหัวตบหัวปอดเหมือนกับรูปผู้ชายเสียงผู้ชาย กลิ่นผู้ชาย รสชาติผู้ชาย นะ ภิกษุณีทั้งหลาย ฟังซิ ตรงกันเหมือนกันนั่นแหละ คือร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน

เวลาสอนภิกษุก็เอาเน้นหนักลงไปเต็มที่เหมือนกัน เวลาสอนภิกษุณีก็ให้เน้นหนัก เหมือนกับว่าชี้หน้าผู้ชายเลยนะ เห็นหน้าผู้ชายไม่ได้ ชี้หน้าเลยว่านี้ตัวสำคัญว่านี้ ที่นี่สอนผู้ชายสอนพระก็เหมือนกัน ชี้หน้าผู้หญิงว่านี้ สุดท้ายผู้หญิงกับผู้ชายเป็นัวเมียกันเข้าใจไหม ท่านสอนขนาดนั้น เวลานั้นต้องสอนอย่างนั้น ผู้เข้าสู่แนวรบเพื่อพ้นจากภัยก็ต้องสอนอย่างนั้น

อันนี้ก็เอามาเป็นคติตัวอย่างให้ลูกหลานทั้งหลายฟัง ว่าธรรมดาผู้หญิงผู้ชายนี้จะแยกจากกันไม่ได้ในโลกวิภูวนนี้ จะต้องเป็นอย่างนี้ทั้งสัตว์ทั้งบุคคล เป็นคู่เคียงกันตลอดไป แต่สำคัญที่พอให้เกิดผลเกิดประโยชน์ ไม่ให้เกิดความเสียหายอย่างออกหน้าออกตานั่น ให้มีห้ามล้อให้มีเครื่องรักษา เช่นอย่างไฟในบ้านของเรา ไฟนี้ไม่มีไม่ได้ แต่ถ้าไม่รู้จักประมาณเกิดความประมาทแล้ว ไฟนั้นแหละจะไหม้บ้านไหม้เรือนฉิบหายวายปวงไปหมด ถ้าเรารักษาแล้วไฟนั้นละหุ่จตุ้มแกงใช้ความสว่างอะไรก็คือไฟนั้นละ เรื่องของสิ่งเหล่านี้ก็เหมือนกัน ให้เป็นผู้รู้จักประมาณ ให้รู้จักใช้ อย่าให้รู้จักแต่ทำลายให้เกิดความฉิบหายป่นปี้เสียอย่างเดียว นี่ละที่ว่าเป็นมงคล วันนี้มาทั้งได้เห็นวัด เห็นอากัปภิกิริยาเห็นพระเห็นเณรแล้วก็ได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรมที่ท่านแสดงให้เราฟัง เพื่อนำไปเป็นคติตัวอย่างอันดีงามของเรา กลับไปบ้านแล้วก็ให้ไปทำหน้าที่การงาน

ประการหนึ่งเราเป็นตำรวจนี่ก็คือ เป็นผู้ที่รักษาหน้าที่การงานอันสำคัญในสวนรวม อำนาจอะไรก็ตามอบให้ตำรวจเป็นผู้ปกครองบ้านเมืองเพื่อความสงบสุขร่มเย็น ถ้าตำรวจไม่มี โจรमारผู้ร้ายเต็มไปหมด ที่ไหน ๆ ก็เป็นโจรได้เป็นผู้ร้ายได้ ถ้าไม่มีสิ่งกลัวเสียอย่างเดียวคนเราจะทำชั่วได้อย่างง่ายดาย แต่เมื่อมีสิ่งที่บังคับบัญชาสิ่งที่น่ากลัวอยู่บ้างก็ต้องได้ระมัดระวังคนเรา เพราะฉะนั้นเมื่อมีตำรวจที่ดีรักษากฎหมายบ้านเมืองเพื่อชาติบ้านเมืองเพื่อสังคมให้อยู่เย็นเป็นสุข มีมากน้อยในสถานที่ใดสถานที่นั้นบ้าน

เมืองนั้นยอมได้รับความสงบร่มเย็น ตำรวจก็เป็นผู้พึ่งเป็นพึ่งตายของชาวบ้าน ในขณะที่เดียวกันเราอย่าให้ตำรวจเป็นผีเป็นยักษ์ของชาวบ้านริดไถเขาก็แล้วกัน เราต้องแยกออกเป็นประเภท ๆ เพราะเรื่องความจริงมีอยู่อย่างนั้น จึงต้องได้สอนให้เข้าอกเข้าใจ

การประพฤติปฏิบัติตัวเรานั้นแหละ เป็นตัวอย่างอันดีแก่ชาวบ้านชาวเมืองทั้งหลายก่อนหน้าเขา อย่าเอาใครมาเป็นตัวอย่าง ถ้าเอาหลักกฎหมายบ้านเมืองเข้ามาบวกในความเป็นตำรวจของเราแล้ว ดำเนินหน้าที่การงานเพื่อชาติบ้านเมือง เพื่อความซื่อสัตย์สุจริต ความจงรักภักดีต่อชาติบ้านเมืองต่อประชาชน ไปที่ไหนประชาชนเขาจะรัก ถ้าผิดเราก็จับจริง ๆ ปรับโทษสินไหมจริง ๆ เพราะคนนี่ผิดจริง ๆ ให้จับหายล่มจมให้สังคมจับหายล่มจมไปจริง ๆ ไม่ใช่เพียงผิดแต่คนคนเดียวมัน ยังจะทำให้ชาติบ้านเมืองล่มจมไปเพราะความเสียหายของเขานั้นอีก ด้วยเหตุนี้จึงต้องจับ

เมื่อเราจับอย่างมีเหตุมีผลปรับโทษด้วยความมีเหตุมีผลนี้ชาวบ้านเขาก็เห็นใจ เขาก็รักเขาก็ชอบเขาก็รู้ว่าเราทำถูก ถ้าเราทำตรงกันข้ามไม่มีหลักมีเกณฑ์ อาศัยแต่อำนาจของความเป็นตำรวจ เอาอำนาจของกฎหมายบ้านเมืองแล้วทำลุ่มส่ำลุ่มห้า แอบหน้าแอบหลังอย่างนั้นเขาก็รู้ เพราะเหตุไร เพราะบ้านเมืองนั้นคือใคร ก็คือคน คนมีหัวใจ ตำรวจรู้คนเขาก็รู้ จึงต้องปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงแนวของตำรวจเรารู้หน้าที่รักษาชาติบ้านเมือง

ตำรวจไปที่ไหนบ้านเมืองเราจะมี ความร่มเย็น คนรัก ไปไหนดีมีเสน่ห์ในตัว เด็กรักก็ตามไม่ว่าแต่ผู้ใหญ่รัก เด็กรักก็เอ็นใจก็สบาย เหมือนเรามีคุณค่า ผู้ใหญ่รักก็เหมือนเรามีคุณค่า ประชาชนรักยิ่งเป็นผู้มีคุณค่ามาก เพราะฉะนั้นเราต้องการความมีคุณค่าของเรา จงตั้งหน้าตั้งตาทำตัวของตัวให้เป็นตัวอย่างของตัวเอง ให้มีความร่มเย็น ให้มีความพึงใจในตัวของเราเองก่อนอื่น ที่จะไปปฏิบัติหน้าที่การงานให้เป็นที่พึงใจของประชาชนทั้งหลาย ให้พึ่งทำตัวเป็นหลักใจ นั้นละ ที่นี้ไปไหนประชาชนพลเมือง ไม่ว่านักบวชหรือฆราวาสหญิงชายรักหมด

คนที่มีคนรักยอมเป็นผู้มีคุณค่า ถ้าไม่มีคุณค่าไม่มีใครรัก ชี้หมูชี้หมาเขาไม่รัก คิดดูซิคนที่มีคุณค่าเขารัก แต่คนที่เป็นเสนียดจัญไรแก่บ้านแก่เมืองเขาชัง เราไม่ต้องการให้คนชัง ต้องการให้คนรัก เราต้องทำตัวของเราให้เป็นที่รักของตัวเอง เป็นที่ไว้วางใจของตัวเอง จะเป็นการทำตัวให้เป็นที่รักของคนอื่นไปในขณะเดียวกันนั้น

นี่ละ วันนี้ได้ให้โอวาทการแนะนำสั่งสอนแก่บรรดาลูกหลานพี่น้องทั้งหลายได้นำไปเป็นคติตัวอย่าง และการแสดงธรรมเหล่านี้ ต้องขอภัยจากลูกหลานทั้งหลายด้วย ว่าไม่ได้หมายถึงท่านทั้งหลายมีความผิดอะไร แต่โอวาทการแนะนำสั่งสอนยอมจะบอกทั้งทางผิดให้ละเว้น ทั้งทางถูกให้พากันดำเนินโดยแยกกันไม่ออก จึงขอความ

สวัสดีมีทั้งแก่บรรดาผู้ก่อกำเนิดซึ่งเป็นหัวหน้ามา และคุณศิริ
ร้านศิริธรรม ซึ่งเป็นผู้มีคุณแก่ส่วนรวมเป็นอย่างมากให้เป็นสิริมงคลโดยทั่วกัน

เอาละพอ